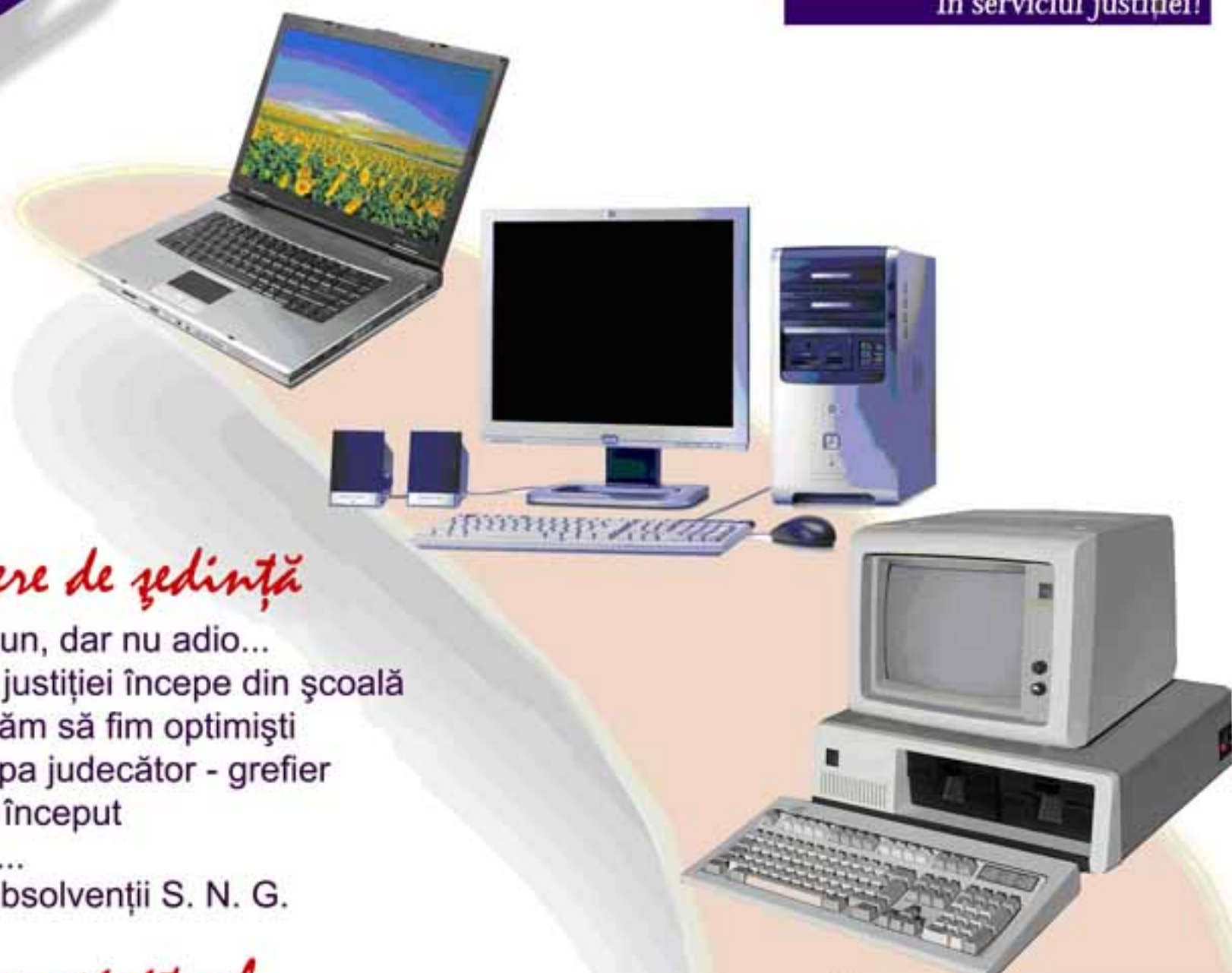

REVISTA Anul III - Nr. 2 (7) - 16 octombrie 2006

Grefieru' SING

ȘCOALA
NAȚIONALĂ DE GREFIERI

În serviciul justiției!

Încheiere de ședință

Rămas bun, dar nu adio...
Reforma justiției începe din școală
Să nu uităm să fim optimiști
Mini echipa judecător - grefier
Sfârșit și început
Fără titlu...
Despre absolvenții S. N. G.

Itinerar spiritual

O vară cu tradiții maramureșene

Uniunea Europeană

Să ținem pumnii strânși!

D'ale instanței

Vă rog să vă ridicați,
intră completul de judecată!

Altele...

Vă salutăm pe voi... noua redacție!
Unde fugim de acasă

*Mi-e dor și mi-e trist**Mi-e dulce și amar...*

...un nod în gât și o lacrimă ce-mi umezește ochii...

Am vrut să mă apuc să scriu acum câteva zile, dar de fiecare dată renunțam după primele rânduri. Îmi e un pic greu să scriu pentru că simt parcă o durere ce nu mă lasă să-mi exprim gândurile. Mă doare pentru că trebuie să vorbesc la timpul trecut despre lucruri frumoase.

Acum s-ar putea să reușesc să aștern ceva gânduri pe hârtie, deși am un nod în gât și o lacrimă ce-mi

umezește ochii... Am condus la gară o fostă colegă de la Școala Națională de Grefieri. Ne-am întâlnit acum pentru că ea a avut drum în București... locuiește la Constanța.

Numărul acesta al revistei vă este dedicat în primul rând vouă, noii cursanți ai S.N.G., iar eu ar trebui să vă spun ceva în calitate mea de absolventă a acestei școli. Sunt multe lucruri pe care aș putea să vi le spun, dar ce mi se pare esențial să știți e că trebuie să vă bucurați de perioada ce va urma, să aveți înțelepciunea să lăsați dezamăgirea unui eșec la admiterea la I.N.M. și să vă considerați norocoși că soarta v-a adus aici, iar cei care nu au participat la concursul de la I.N.M. să fiți convinși că alegerea pe care ați făcut-o este una bună.

O să scriu și despre profesia de grefier, dar mai întâi vreau să vă spun că această școală vă oferă posibilitatea să cunoașteți oameni. O să întâlniți colegi cu care veți simți că ați putea fi prieteni, și dacă veți simți asta, bucurați-vă de prietenia lor pentru că la sfârșitul școlii, când fiecare va pleca poate în alt oraș, veți avea un nod în gât și o lacrimă ce vă va umezi ochii. Veți cunoaște formatori care vă vor oferi șansa de a învăța multe, cu care veți putea să discutați liber, fără inhibiții și, în mod sigur, la finalul cursurilor o să lase un gol în inima voastră și pe care i-ați dori lângă voi atunci când vă veți afla la instanța unde veți primi repartiția. Probabil printre voi vor fi și dintre aceia care vor zâmbi ironic când vor citi gândurile mele... și îi înțeleg pentru că atunci când eram în școală și, la un moment dat când am spus că abia aștept să se termine, au fost doi formatori care au spus că nu știu ce spun și să mă bucur de timpul pe care îl petrec în școală, că după ce se va termina o să-l regret. Am zâmbit, dar acum realizez că aveau dreptate.

Am făcut și greșeli și din greșeli am învățat și cred că e util să știți și voi ce cred eu că promoția mea a greșit, pentru ca voi să nu cădeți în același păcat. Aveți încredere în oameni, nu fiți suspicioși și nu credeți în zvonuri. Dacă aveți o problemă – discutați-o, dacă vreți să știți ceva – întrebați și... dactilografia care vă va mânca sufletul cu metoda oarbă cu zece degete – „Ja ce ne folosește asta și mai ales în mod sigur nu o să o pot învăța”. O să o puteți învăța, important e să vreți și vă va folosi pentru că nu vă vor durea mâinile când veți scrie zeci de pagini și vă veți bucura atunci când vă veți termina lucrările înaintea colegilor voștri cu mai multă experiență.

Despre profesie... are și bune, are și rele... ca oricare altă meserie. Eu cred că trebuie doar să-i acorzi importanța cuvenită. Trebuie să fii conștient că munca ta înseamnă mult, că dacă o faci bine îți aduce mulțumire în suflet, iar dacă greșești poate aduce nechez și durere altor oameni. Lucrăm cu calculatorul și cu hârtii, dar indirect lucrăm cu oameni. Este și greu, este și ușor... emoții vor fi întotdeauna înainte de ședința de judecată, iar prima ședința îți va pune la încercare stăpânirea de sine: „oare o să îmi dau seama cine pentru cine vorbește?”, „o să apuc să notez totul?”, „o să reușesc să-mi termin la timp încheierile?” – o să fie bine! Despre impactul cu noii colegi – depinde de fiecare în parte, depinde de capacitatea fiecăruia de a se adapta unei situații noi, dar până la urmă nimic nu e de nereșolvat.

Mă întorc la ce a însemnat această școală pentru mine – mi-a redat încrederea în puterile mele, mi-a adus norocul de a strânge amintiri frumoase și calde, am găsit emoția examenelor urmată de bucuria unor rezultate bune. Am greșit că am căzut pradă stresului legat de momentul repartiției și asta a întunecat puțin bucuria, dar pot să afirm că dacă veți învăța veți avea fiecare postul pe care-l meritați și pe care vi-l doriți. Să nu faceți și voi greșeala mea pentru că nu are rost să trăiți cu stresul acesta pe toată durata cursurilor, lăsați toate să vină la timpul lor și bucurați-vă de fiecare clipă a acestei perioade, pentru că vă spun și eu ceea ce mi-au spus cândva cei doi formatori ai mei: „o să regretați timpul de acum!”.

Nu pot să închei fără să scriu ceva și pentru foștii mei colegi. Îmi e dor de voi, am un gol în suflet și caut printre amintiri momente care să umple acest gol. Parcă aș vrea să râd cu voi, să ne plimbăm prin parc și să discutăm despre nu știu care incident procedural sau despre nu mai știu care procedură legal sau nelegal îndeplinită. Am chef să ne contrazicem pe o soluție ce ar trebui pronunțată de instanță sau pe ce fel de pizza să comandăm. Mă bucur că am reușit să ne mai întâlnim noi cei rămași în București, dar aș vrea să vă văd și pe voi cei care ați plecat în alte orașe. Am un loc rezervat în inima mea pentru cei cu care am petrecut seri în laboratorul de la etajul patru și sunt recunoscătoare că există net-ul și telefoanele mobile. Sunt oameni deosebiți care au încercat să facă ceva și sper din tot sufletul că în noua promoție o să existe și câțiva entuziaști care vor face să trăiască această revistă. Ea e un loc unde poți să-ți deschizi sufletul, poate lega oameni, poate aduce informații noi, poate stărni zâmbete, poate aduce o lacrimă într-un colț de geană. Ea trebuie să existe în continuare și să fie o părțică din voi, din noua generație S.N.G.

Noi cei vechi am promis că vom fi lângă voi cei noi și sper că așa o să fie.

Marina

rămas bun, dar nu adio...

O zi de toamnă ce arunca asupra noastră frigul și emoția necunoscutului din fața noastră.

Așa a început totul acum 9 luni. Au fost 9 luni în care am sperat, am suferit, am muncit, am riscat, am căzut, dar ne-am ridicat. O cursă trepidantă, cu stații programate, dar și cu opriri imprevizibile, alunecoase. Fiecare destinație și-a lăsat amprenta asupra noastră. Da, a fost un drum lung, viu, plin de capcane ce se măsoară în atâtea și atâtea trăiri.

Nu toate zilele au fost bune, strălucitoare ba, dimpotrivă, adesea anevoioase, delicate, istovitoare. Dar fiecare moment a avut farmecul și savoarea lui și a însemnat o verigă în lanțul evoluției noastre profesionale și personale. Acum 9 luni am pășit în labirintul legilor pe care credeam că le cunoaștem și am descoperit noi și noi dileme. Pe unele le-am descifrat, pe altele le vom descifra pe parcursul experienței viitoare.

Cu toate că munca formatorilor se oprește aici, în acest moment are loc trecerea de la teorie la practică ceea ce presupune multă stăruință și perseverență. Am început să înțelegem că o tonă de teorie echivalează cu un gram de practică. Aceasta tocmai pentru că în acel gram de activitate practică sunt înmagazinate tone de teorie față de care activitatea nu s-ar putea desfășura.

Astfel, așa cum în clasa întâi copilul se străduiește să învețe cititul și scrisul, tot așa în meseria noastră am învățat, în cadrul școlii, instrumentele ce ne folosesc în viitor.

Acum simt că se încheie un capitol din viața mea și a noastră, a tuturor. Privesc în IERI, simt și privesc MĂINE. Iubesc aerul proaspăt al unui nou început. Ne facem socoteli, promisiuni și speranțe. Emoția ne încearcă. Căci dincolo de tot se ascunde imprevizibilul zilei de mâine. Pășim într-un necunoscut care nu știm în ce măsură ne va aduce satisfacțiile și împlinirile pe care le-am așteptat. Firea mea optimistă îmi spune că aspirațiile și realizările pe care le vom împărtăși ne vor reapropia într-o formă sau alta. Da, ne vom reîntâlni ori de câte ori vom folosi ceea ce am învățat aici.

Ne vom reîntâlni, poate, și când vom dori să stăm de vorbă față în față, în căutarea unor soluții pentru diferitele situații în care ne vom afla. Sau, de ce nu?, pentru a ne bucura împreună de realizările pe care le vom avea de aici încolo. De aceea îți spun, ție, prietenul și colegul meu, rămas bun și nu adio!

Numai bine tuturor!

Ioana

Colega voastră

1 iulie 2006

Vă felicit și vă doresc mult succes în noua meserie!
Am absolvit, la rândul meu, Școala Națională de Grefieri, iar acest lucru a contribuit mult la formarea mea ca judecător, ulterior. Este foarte importantă munca în echipă și respectul pe care ni-l datorăm unii altora.
Poate că timpul nu a fost suficient pentru a vi se spune totul, dar sunt convinsă că Școala Națională de Grefieri v-a învățat să aveți o atitudine deschisă și să găsiți soluții bune în orice condiții.
Nu am nici o îndoială că veți face față dificultăților inerente oricărui început de drum!
Iar pentru absolvenții care își doresc mai mult în viață am un singur sfat: nu renunțați la visele voastre! Ele pot deveni realitate...

denisa unguțeanu

Ce înseamnă să fii grefier?
Poate credeți că este o meserie ca oricare alta?
Poate chiar asta este, sau poate că nu.
O să găsiți singuri răspunsul peste câțiva ani. Ce aș putea să vă spun?.....că această meserie te solicită la maxim, că este un domeniu în care totul se mișcă în ritm alert, unde legea, regulile și regulamentul stau la baza formării tale ca grefier, o meserie căreia trebuie să-i faci față întotdeauna bine. N-am spus foarte bine pentru că mi este teamă de cuvinte mari, dar bine tinde mai mult spre superlativ.
Este important să-ți placă ceea ce faci, să-ți placă munca în echipă, oricât de grea ar fi ea, să vrei să fii din ce în ce mai bun.
Poate unii nu vor să-și mai aducă aminte cât de greu le-a fost în primele zile de lucru, dar asta nu înseamnă că au uitat. Este mai comod să uiți decât să-ți aduci aminte.
Este important să înțelegi că pentru toți a existat un început, așa că nu fiți triști, timpul le rezolvă pe toate.
Succes!

vanda cernat

Reforma justiției începe din școală

Nu de puține ori ne întrebăm de unde poate să înceapă o schimbare, mai ales dacă aceasta este foarte amplă și importantă. Și răspunsul nu este ușor de găsit.

Reforma justiției, a cărei reușită este esențială pentru progresul societății românești, constituie o temă de reflecție prioritară pentru toți cei implicați în acest domeniu deosebit de sensibil. Aceasta cu atât mai mult, cu cât ea trebuie să cuprindă întregul mecanism care face să funcționeze sistemul și, implicit, societatea. Iar unul dintre elementele menite să optimizeze modul de funcționare a justiției românești actuale îl constituie o nouă repartizare a unor atribuții nejurisdicționale, prin transferul acestora de la judecători la grefieri, pornindu-se de la Recomandarea R 86 (12) din 16 septembrie 1986 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei.

Concretizarea acestui deziderat a început să prindă contur prin inițierea de către Consiliul Superior al Magistraturii a unui proiect pilot, în care sunt implicate complete de judecată din șapte judecătoria din țară, complete care vor funcționa ca echipe de un judecător și doi grefieri, unul cu studii superioare juridice și celălalt fără astfel de studii.

Funcționarea acestor complete pilot se bazează pe un nou mod de organizare a managementului dosarelor, o mai mare libertate a judecătorului în repartizarea atribuțiilor între cei doi grefieri, în funcție de complexitatea cauzelor și a activităților specifice, precum și în transferul treptat către

aceștia a ceea ce excede rolului său specific, acela de a studia cauzele și de a le soluționa.

Reușita proiectului însă depinde în cea mai mare măsură de calitățile și competența grefierilor care formează echipa. Pregătirea profesională a acestor grefieri constituie o premisă esențială în obținerea rezultatelor dorite. În acest sens, Școala Națională de Grefieri, care s-a implicat activ în conceperea și promovarea acestui proiect, își sporește de la un an la altul exigențele, pentru ca absolvenții săi să aibă cunoștințele, deprinderile și abilitățile necesare pentru a face față cu succes noilor cerințe. Considerăm că nu este suficient ca absolvenții școlii să posedă cunoștințele de specialitate necesare, ci ei au nevoie în egală măsură de cunoștințe privind deontologia profesiei de grefier, comunicare, relații publice, etc.

Toate acestea sunt cuprinse în programele noastre școlare și aprofundate în cadrul formării inițiale pe care o realizăm. Pentru noi este esențial ca absolvenții școlii să posedă toate uneltele necesare pentru a contribui la crearea unei noi fețe a justiției și credem că modul în care ei își desfășoară activitatea o dovedesc. **Avem absolvenți cu care ne mândrim și care suntem convinși că vor contribui la realizarea unei reforme reale a justiției în România.**

Judecător Cristiana-Mihaela Crăciunescu
Directorul Școlii Naționale de Grefieri

Să nu uităm să fim optimiști!

Da, a trecut încă o etapă în viața noastră și am învățat multe și am trăit intens, am făcut multe cunoștințe, am legat prietenii... Am cunoscut oameni foarte ambițioși și oameni cu o foarte mare dăruire... Până la urmă am adunat multe amintiri cu care rămânem și cu care ne mândrim... Și să nu uităm să ne trăim viața frumos, să nu uităm să avem în continuare țeluri de atins și să încercăm să fim fericiți.

Dacă am vedea jumătatea plină a paharului și am învăța să prețuim mai mult ceea ce avem atunci cred că viața noastră ar fi mult mai frumoasă. **"Secretul fericirii nu este să faci ceea ce-ți place, ci să-ți placă ceea ce faci"**. Deci, până la urmă, așa cum spunea cineva, fericirea nu este o destinație, ci un mod de a trăi.

Rețeta fericirii este alta la fiecare dintre noi. Sunt persoane fericite de a avea pe care au acumulat-o în timp; altele consideră că a fi fericit înseamnă a avea prieteni, a fi sănătos, a fi apreciat și stimat; altele sunt fericite știindu-se iubite de cineva sau numai știind că persoana iubită există acolo undeva și respiră același aer.

A fi fericit înseamnă, după unii, a iubi. Și într-adevăr, a iubi este prima dintre toate fericirile, a fi iubit vine abia după aceea. Putem asocia iubirea cu fericirea? Da, dar doar atunci când cel care iubește nu

confundă dragostea cu posesia, care aduce cu ea multe suferințe.

Cunosc mulți oameni care au spus că fericirea este o floare rară. Și într-un fel așa și este. Dar nu pentru că ea ar fi unică în lume, ci pentru că depinde de fiecare dintre noi cum știm s-o culegem.

Florile cele mai scumpe nu sunt acelea cumpărate de la magazin, ci acelea pentru care trebuie să te apleci ca să le culegi. Un om fericit trăiește în armonie sau mai bine spus își acceptă în întregime destinul. Învăță să se bucure de lucrurile pe care Dumnezeu i le oferă. Găsește fericirea în tot ceea ce face.

Adevărul este că ne-am obișnuit să căutăm fericirea acolo unde de fapt ea nu este. Am putea să încercăm să ne bucurăm de fiecare lucru aparent mărunț. Fericirea e lângă noi însă suntem prea preocupați să mai simțim asta. Dacă ați întreba persoane trecute de 70 de ani ați fi surprinși ce răspuns v-ar da la această întrebare.

De la persoane trecute prin viață poți învăța multe, dar cel mai important ar fi să-ți păstrezi optimismul, care în esență este foarte important, mai ales că lumea noastră este plină de pesimism și negativism.

Dacă am vedea jumătatea plină a paharului și am învăța să prețuim mai mult ceea ce avem atunci cred că viața noastră ar fi mult mai frumoasă.

« Un om alergă, alergă și la un moment dat cineva îl oprește și-l întreabă:
- Unde alergi omule așa?
- În căutarea fericirii!!! Și continuă să alerge...
Cea care îl întrebase era chiar fericirea. »

Mirela

Pentru trecerea treptată de la clasicul sistem de lucru, în care un singur grefier îndeplinește toate atribuțiile date în sarcina sa de Regulamentul de organizare și funcționare al instanțelor judecătorești (de la elaborarea unor încheieri ce presupun temeinice cunoștințe de drept și până la efectuarea unor atribuții, care sunt date chiar prin regulament în sarcina aprozilor) la metoda de lucru cu doi grefieri, unul cu studii medii și unul cu studii superioare, trebuie identificate și delimitate aceste atribuții între grefierii cu studii medii și cei cu studii superioare. Totodată se dorește introducerea unor noi atribuții, cum ar fi redactarea unor hotărâri simple, care urmează a fi transferate din sarcina judecătorului în sarcina grefierului.

Mini echipa judecător - grefier

Astfel, judecătorul, ca și coordonator al acestei "mini echipe", va putea stabili tipul de cauze în care va fi implicat fiecare dintre grefieri și va decide cu care dintre cei doi grefieri va intra în ședințele de judecată.

Referitor la tipurile de hotărâri care pot fi redactate de grefieri, pentru început acestea pot fi, de exemplu - în procesul civil - ordonanțele la somațiile de plată, divorțurile prin acordul părților, rectificările actelor de stare civilă pe legea nr. 119/1996, încheierile de investire cu formulă executorie și cele de încuviințare a executării silite, hotărârile prin care s-a dispus anularea ca netimbrată sau insuficient timbrată a cererii, hotărârile prin care s-a luat act de renunțarea la judecată, tranzacțiile, dar și partea introductivă a considerentelor hotărârii.

Grefierul cu studii superioare ar putea acorda sprijin judecătorului pentru pregătirea judecării cauzelor considerate a fi grele și complicate și în faza preparatorie a acestora.

Activitatea judiciară preparatorie poate consta în întocmirea rezoluției administrative și stabilirea cuantumului taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar, informarea judecătorului asupra unor aspecte particulare/speciale ale cauzei precum și identificarea și atașarea notelor de jurisprudență relevantă, inclusiv a Curții Europene a Drepturilor Omului și legislație.

Activitatea judiciară ulterioară dezbaterilor, poate consta în redactarea în proiect a hotărârilor, astfel ca activitatea judecătorului să fie degrevată.

Pentru a îndeplini aceste noi atribuții, grefierul cu studii superioare de drept, viitorul grefier principal,

trebuie să dovedească o pregătire juridică la standarde foarte ridicate, capacitate de analiză și sinteză în abordarea problemelor, eficiență în administrarea timpului de lucru, rigoare în întocmirea lucrărilor, deschidere și abilitate de învățare, totodată abilități în dezvoltarea relațiilor cu colegii (judecători, grefieri, personal auxiliar). Acest grefier trebuie să acorde o atenție specială schimbărilor din domeniul său de activitate. Totodată, el trebuie să se informeze despre schimbările care au efect asupra propriei cariere profesionale.

În perioada actuală, activitatea de judecată este caracterizată de existența unui număr mare de cauze, iar dintre acestea unele trebuie soluționate într-un interval de timp foarte scurt, ceea ce creează o stare de stres care poate conduce la erori ce pot avea consecințe uriașe. De aceea, grefierul principal trebuie să fie capabil să lucreze rapid, prin abordări punctuale ale problemelor, fără a neglija detaliile relevante ale fiecărui dosar și trebuie să fie conștient și să identifice din start riscurile existente în fiecare cauză.

Noile atribuții ale grefierilor vor fi trecute cu caracter general în Regulament.

Consiliul Superior al Magistraturii decide aplicarea acestui sistem într-un număr de instanțe pilot și va evalua modul în care el va funcționa.

În prezent, există instanțe pilot în care se experimentează acest sistem de lucru, în care grefierul cu studii superioare juridice urmează să aibă un rol bine determinat.

Pentru facilitarea muncii atât a judecătorilor cât și a grefierilor trebuie realizate aceste „mini echipe” la baza cărora va trebui să stea cooperarea, acordarea de sprijin în soluționarea problemelor, cât și împărțirea răspunderii.

Monica

Sfârșit... și început

Așa, metodă oarbă, 10 degete, arial 14, justify și cred că acum e totul în regulă. Ups, cred că am uitat ce am vrut să scriu sau, mai bine zis, parcă mi se pierd și mi se amestecă cuvintele și gândurile și nu mai îmi iese nimic.

Am vrut să scriu ceva, pentru că mie îmi place să scriu și... voi ați fost colegii mei timp de un an de zile. E mult? E puțin? Cine mai știe... Acum un an mi se părea mult, iar acum nu știu când a trecut. Puțin mai devreme mă uitam la un filmuleț de la petrecerea din iarna trecută și m-au năpădit nostalgia și parcă o lacrimă de emoție stătea să cadă la auzul colindelor. Mi-am revenit și am început să bombăn calitatea proastă a filmării... Până ne vedem la Sovata promit să îmi cumpăr o cameră de filmat și un aparat de fotografiat super.

Așa, și acum să revenim... De ce m-am apucat eu de scris? Pentru că sunt puțin îngrijorată, puțin nerăbdătoare și puțin tristă. Cunoașteți cumva sentimentele astea? Îngrijorată pentru că nu știu cum va fi la locul de muncă, nerăbdătoare pentru că abia aștept să ajung în instanță și puțin tristă pentru că s-a terminat... S-a terminat școala, și o dată cu ea, o etapă care pentru mine a fost una frumoasă și care mi-a dat încredere în mine. Pentru voi?

Uneori m-am supărat, uneori m-am bucurat că

sunteți colegii mei, uneori am bârfit și nu prea am înțeles unele reacții sau atitudini (fie-mi iertat), dar ce, voi ați fost de acord cu tot ce am făcut sau am zis eu!? Așa că, în final, cred că am fost niște oameni normali, și cu bune și cu rele.

Am fost supărați și uneori dezamăgiți, dar cred că fiecare dintre noi are multe amintiri frumoase. Atunci când ajungi la final parcă amintirile frumoase trebuie să câștige teren și să alunge umbrele care s-au adunat. M-aș bucura dacă aș ști că amintirile frumoase și bucuriile adunate într-un an pot alunga dezamăgirile și frustrările. Amintirile frumoase ne bucură viața și de aceea ar trebui să adunăm cât mai multe, iar nostalgia ce aduc gustul dulce amar, fac parcă sarea și piperul acestor amintiri.

Hai fruntea sus, nimic pe lumea asta nu e mai amar și mai plăcut totodată, decât un sfârșit ce e și un început în același timp, nimic nu pare mai intens decât trăirea unor sentimente contradictorii. Suntem norocoși că avem parte de așa ceva!

Să tragem linie și să facem bilanțul așa cum se cade ca la orice final. În mod sigur pentru fiecare dintre noi e un bilanț pozitiv. Am câștigat ceva și am devenit mai bogați. Și când spun asta, nu mă refer numai la cunoștințele pe care le-am acumulat, ci mă gândesc la bucuria pe care

am adunat-o în anul acesta. Am cunoscut oameni noi și am legat prietenii, am râs de glumele colegilor și am fost triști în fața notelor pe care le speram uneori mai mari. A fost așa cum este viața de student. Acum, când nu mai este mult până când pe umeri ne va apăsa responsabilitate locului de muncă, avem înțelepciunea să regretăm timpul care a trecut și să ne umplem sufletul de bucurie și de speranță.

Se cuvine să mulțumim cuiva? Se cuvine... Se cuvine să ne mulțumim unul altuia că am fost colegi, că ne-am încurajat unul pe celălalt atunci când ne era mai greu, că ne-am întâlnit și ne-am bucurat împreună, că am plâns împreună. Se cuvine să mulțumim și formatorilor noștri, celor care au avut suficientă răbdare cu noi, de la care am avut multe de învățat.

Haideți să ne umplem sufletele de speranță, iar gândurile de ambiția de a dovedi că suntem cu adevărat buni.

Suntem oameni adevărați care au înțeles responsabilitatea profesiei lor, suntem grefieri care nu se vor teme de muncă și care vor câștiga respectul celor cu care vor intra în contact. Aceștia suntem noi, cei 120 de absolvenți - promoția 2006 a Școlii Naționale de Grefieri!

Marina

Iată un mod optimist de a privi viața și să fim recunoscători lucrurilor mărunte că există:

... Soneriei care mă trezește în zorii zilei,
Pentru că înseamnă că sunt viu.
... Impozitelor pe care le plătesc,
Pentru că înseamnă că sunt angajat.

... Murdăriei de curățat după o petrecere,
Pentru că înseamnă că am fost înconjurat de prieteni.

... Hainelor care sunt puțin cam strâmte,
Pentru că înseamnă că am destulă mâncare.

... Umbrei mele care mă însoțesc la muncă,
Pentru că înseamnă că sunt afară în lumina soarelui.

... Podelei care trebuie șterse și ferestrelor care trebuie spălate,
Pentru că înseamnă că am o locuință (chiar și în chirie).

... Locului de parcare pe care îl găsesc tocmai la capătul parcani,
Pentru că înseamnă că pot să merg și că am fost binecuvântat cu un mijloc de transport.

... Zgomotului pe care trebuie să-l suport de la vecini,
Pentru că înseamnă că pot auzi.

... Grămezii de rufe de spălat și călcat,
Pentru că înseamnă că am haine de îmbrăcat.

... Oboselii și durerilor musculare la sfârșitul unei zile,
Pentru că înseamnă că am fost capabil să muncesc din greu.

... Și multor oameni deosebiți care ne-au ajutat să avem multe amintiri în perioada 03.10.2005 - 30.06.2006...

Mirela

Prima zi la INM... Emoție... Teamă... Siguranță... De ce siguranță?! Pentru că nu mai e totul chiar atât de nou, pentru că nu intru într-o lume total necunoscută... Pentru că sunt absolventă SNG! Sunt unul din cei patru absolvenți ai promoției 2005-2006 ai Școlii Naționale de Grefieri care am intrat la INM.

Deci... se poate! Deși acum un an mi se părea imposibil, la fel cum probabil vi se pare și vouă acum. Unul dintre formatorii de la SNG ne-a spus la un moment dat: „Dacă vă doriți cu adevărat, încercați la INM. La proceduri sunteți ași, așa că aveți șanse.” Și am încercat! Și am reușit! Și veți reuși și voi, cei care vă doriți cu adevărat! Cu o singură condiție însă: luați școala în serios! Nu tratați cu superficialitate nici un curs. Învățați, munciți, fiți activi la seminarii dacă vreți să fiți și voi „ași la proceduri”.

Fără titlu...

alina unzureanu

Veți lucra cu judecători, cu procurori, care vor fi dispuși să vă ajute, să vă răspundă la întrebări, să vă lămurească dilemele. Și veți reuși, veți simți același sentiment de împlinire pe care îl am eu acum.

Dar...

veți vedea și cealaltă parte a monedei. Veți vedea cât de mult muncește un judecător sau un procuror. Veți vedea câte sacrificii sunt necesare, vă veți schimba imaginea, oarecum mirifică, pe care o aveți despre profesia aceasta. Unii dintre voi poate vor renunța.

Pe de altă parte, însă, mulți vă veți găsi împlinirea în profesia de grefier, veți vedea cât este de frumoasă, de grea și de importantă în același timp. Veți înțelege ce înseamnă cu adevărat să fii grefier, vă veți schimba ideea că grefierul este doar un scrib (atunci când veți da tot ce aveți mai bun ca să faceți „încheierea perfectă”). Și atunci, pe lângă sentimentul de împlinire pe care îl veți avea cei care veți reuși anul viitor la INM, veți simți, ca și mine, și o ușoară tristețe, un ciudat sentiment de trădare.

La instanțele la care veți fi repartizați veți întâlni oameni gata să vă ajute, să vă îndrume atunci când veți avea nevoie. Este adevărat, nu vor fi toți așa. Dar vă veți face prieteni, veți colabora unii cu alții, veți vedea câtă nevoie este de voi acolo. Și nu vă va fi ușor să plecați știind că reușita voastră a determinat creșterea volumului de muncă, și așa mare, al prietenilor voștri, al celor care v-au sprijinit la începutul carierei voastre.

Oricum, pentru cei care doresc să ajungă magistrați, faptul că veți absolvi Școala Națională de Grefieri este un uriaș pas înainte. Faptul că veți lucra ca grefieri înainte să ajungeți judecători sau procurori vă va ajuta să înțelegeți mai bine tot ceea ce se întâmplă într-o instanță.

Eu vă felicit pe toți pentru alegerea făcută și vă urez succes la SNG! Dacă veți reuși să fiți cei mai buni aici, veți reuși și la INM!

Gând

*Nu știu încotro să-mi îndrept pașii,
Nu știu dacă să rîd sau să plîng.
Ceva mă îndeamnă să privesc înapoi,
Iar altceva mă trage înainte.
Îmi este puțin teamă,
Dar în același timp inima îmi râde de bucurie.
Sunt ca un copil care nu știe ce să aleagă,
Sunt ca un fluture care nu știe pe ce floare să se așeze.
Dar e bine că am ajuns aici
Și e bine că acest sfârșit e începutul unui nou drum.
Urați-mi baftă! Eu vă țin pumnii!*

Marina

O vară cu tradiții maramureșene

Sărbătoarea Sfintei Marii are în Maramureș o culoare albă. Dacă te nimerești călător prin acele locuri, la acea zi sfântă, ai să te minunezi de ceea ce îți va fi dat să vezi. Aproape că nu îți vine să crezi că în timpurile pe care le trăim înconjurați de beton și calculatoare, de jeans și haine de firmă, un grup de copii albi, imaculați, pot aduce atâta bucurie și credință. În ziua de 15 August, când creștinii sărbătoresc Adormirea Maicii Domnului, grupuri de pelerini, cu copii îmbracați în alb, se îndreaptă spre mănăstirile din zonă, iar drumul lor este acompaniat de imnuri închinare Sfintei Fecioare. Oamenii îi întâmpină la porți, le dau bani și le urează de bine. Dacă ajungi la Bârsana o să intri într-o lume patriarhală, unde sulii de turlă se ridică spre cer, dar nu cu un aer amenințător, ci ca o punte de legătură cu divinitatea. Parcă Dumnezeu e mai aproape, parcă rugăciunile sunt mai profunde și sufletul mai deschis. Aproape că îți este teamă să pășești, totul este atât de îngrijit și cochec, mănăstirea nu are pereche. E ca o mică așezare dintr-o carte de povești. E o grădină minuțios îngrijită, cu un mic pârâiaș care curge atât cât să dea posibilitatea arhitectului să proiecteze un mic pod de lemn, sunt multe flori și fiecare acoperământ are turlă ascuțite. Undeva în mijlocul acestui ansamblu se află un izvor, unii spun al tămăduirii, de

Maramureșul e parcă un loc rupt pe alocuri de contemporaneitate. Te și pe stradă și vezi oamenii mergând fără să se grăbească spre treburile zilnice îmbrăcați cu costume populare, așa cum numai la televizor, la emisiunile folclorice, ai mai putut vedea. Nu știi dacă e o zi obișnuită sau dacă e o zi de sărbătoare. E o liniște care te înconjoară sau un zumzet plăcut cu aer ușor arhaic. Nu știu exact ce e, dar este imposibil să nu te fascineze.

unde poți bea apă. Nu poți să pleci fără să aprinzi o lumânare și să te rogi, pentru că locul acesta te îndeamnă la credință.

Maramureșenii sunt nu numai oameni credincioși, ci și oameni gospodari – porți de lemn lucrate cu dantelării și frunze de viță-de-vie, vegheate de fiecare dată de o cruce ocrotitoare, stau mărturie talentului

nenumăraților artiști cunoscuți numai de sătenii acelor melaguri.

În luna august, în Comuna Cernești are loc Festivalul Stuparilor. Locuitorii acestei comune se mândresc că sunt cei mai buni apicultori care au existat vreodată. Atunci se organizează petreceri, spectacole de folclor și concursuri cu teme legate de dulcile zburătoare culegătoare de nectar. Petrecerile sunt stropite cu horincă și au gust de sarmale cu afumătură.

Și dacă ajungeți în Maramureș ar fi păcat să nu mergeți la Săpânța. Acolo Cimitirul Vesel te întâmpină încărcat de tradiție și artă populară, de la albastrul acela intens, care seamănă cu cel de la Voroneț, la catrenele încrustate pe cruce. Iar oamenii pe ulițe poartă haine cusute cu flori și dragoste de viață împletită printre țesături. Nu am văzut straie mai frumoase și mai pline de bucurie ca în locul acesta. Aici moartea pare învinsă, iar viața pare veșnică. Tradiția olăritului și a țesutului sunt vii și neatinsse de modernism și banalitate. Totul e unic și miraculos de plăcut ochiului, de parcă un vrăjitor a creat aici un loc peren și aducător de liniște și împăcare cu sine.

Maramureșenii se întrec pe ei înșiși atunci când vine vorba de gătit... sarmale cu afumătură, gulaș și alte minunății de îți lasă gura apă.

Plăcintele crețe de la Mesteacăn... am auzit vorbindu-se despre ele, cică merg bine atunci când ți-e foame și mai ales dacă sunt udate cu un pahăruț de horincă adevărată. Au un pic de mister și un pic din bogăția acestor ținuturi... Se fac din 1 Kg de făină, 500 g de brânză sărată de oaie și ½ l de ulei, două ouă, apă și sare. Făina se frământă vânos cu apa, oul și cu sarea. Se ia o lingură din aluat și se întinde bine cu mâna sau cu sucitorul. La mijloc se pune brânza sfărâmată, iar marginile se adună și se încrețesc ca volanele unei rochițe. Plăcinta se pune la copt pe o tavă unsă cu ulei. Secretul plăcintelor astea este răbdarea cu care se întinde foaia cât mai subțire, iar o plăcintă reușită trebuie să aibă cel puțin 14 – 16 crețuri sau, mai bine-zis, „poale”.

Poți să stai și să citești despre aceste ținuturi, poți să vezi un DVD sau poți să te urci în mașină sau tren și să pleci spre aceste locuri decupate dintr-o carte despre tradiție și cultură.

Marina

PROCESUL SOȚILOR CEAUȘESCU

ASPECTE DE TEORIE ȘI PRACTICĂ JUDICIARĂ

La data de 24 decembrie 1989 Ion Iliescu, care se autoproclamasese președintele Consiliului Frontului Salvării Naționale, a redactat și semnat un decret prin care înființa Tribunalul Militar Excepțional, care să-i judece pe soții Nicolae și Elena Ceaușescu. La punctul 1 din acest decret se prevedea că *urgența este impusă de dorința, în acest caz, a tuturor cetățenilor cinstiți ai României*. La punctul 2 din decret se stabilea că *Tribunalul Militar Excepțional va judeca cauze, în conformitate cu prevederile legale rămase în vigoare, în ceea ce privește procedura și dreptul material penal*. Punctul 3 al decretului preciza că *acest tribunal va fi alcătuit în componența stabilită de Legea pentru organizarea judecătorească*.

Inculpaților li se aduceau următoarele capete de acuzare:

- *infracțiune de genocid prevăzută de articolul 357 alineatul 1 litera c Cod penal;*
- *subminarea puterii de stat prevăzută de articolul 162 Cod penal pentru organizarea de acțiuni armate de natură să slăbească puterea de stat;*
- *infracțiunea de acte de diversiune prevăzute de articolul 163 Cod penal;*
- *infracțiunea de subminare a economiei naționale prevăzută de articolul 165 Cod penal.*

Pentru toate aceste crime grave comise împotriva poporului român și a României, inculpații Nicolae și Elena Ceaușescu au fost condamnați la pedeapsa capitală prevăzută la acel moment de Codul penal român – pedeapsa cu moartea – și confiscarea averii. Sentința penală a rămas definitivă și a fost pusă în executare.

Procesul a început prin expunerea procurorului, care a fost obstrucționat de numeroasele intervenții ale inculpaților, cu atitudine de reproș la adresa completului și a instanței pe care refuzau să o recunoască: *nu răspund decât în fața Marii Adunări Naționale* – erau cuvintele inculpatului Nicolae Ceaușescu.

A urmat apoi cuvântul inculpaților, cărora președintele completului de judecată le-a adresat întrebări. Practic, un dialog cu cei doi inculpați nu s-a putut purta, întrucât aceștia răspundeau tot prin întrebări. Inculpații au refuzat să semneze procesul verbal de interogare, declarația de inculpat, mai exact, pe care președintele completului de judecată îl dictase grefierului în forma eliptică a posibilității culegerii unor răspunsuri. După terminarea audierii, apărătorii inculpaților au luat legătura cu aceștia, dar inculpații au refuzat totalmente să înțeleagă situația în care se aflau, au reacționat negativ față de avocați și nu au colaborat cu aceștia.

După încheierea cercetării judecătorești, președintele completului a acordat cuvântul procurorului în dezbateri, care a susținut oral rechizitoriul, precizând că lipsa unui act de acuzare scris pregătit anterior se datorează unicității situației, dramatismului acelor zile, calvarului din timpul regimului Ceaușescu și a solicitat instanței condamnarea inculpaților la pedeapsa cu moartea, întrucât s-a dovedit că aceștia se fac vinovați de infracțiunile reținute în sarcina lor.

A urmat apoi cuvântul apărării. Aceasta a încercat să-i incite pe inculpați la răspunsuri ce puteau consta în dezvinovățiri sau recunoașteri de fapte și vinovății. Încercările au rămas fără efect, nu au determinat nici înțelegere și nici regret, cei doi opunându-se cu încăpățănare să recunoască învinuirile și încercând să se apere prin preamărirea propriei lor personalități împinsă până la autoidealizare.

În final, avocatul inculpaților s-a pronunțat împotriva pedepsei cu moartea, susținând că pedeapsa reală ce se impunea celor doi era aceea de a-i condamna să trăiască în condițiile ce fuseseră create poporului.

Ultimul cuvânt acordat inculpaților s-a soldat cu același eșec, inculpații Ceaușescu considerând ilegal completul de judecată și negându-i autoritatea morală. Mai mult decât atât, după cum reiese din transcriptul procesului, ultimul cuvânt a fost acordat numai inculpatului Nicolae Ceaușescu, instanța neacordând ultimul cuvânt fiecărui inculpat.

Din punct de vedere juridic, procesul Ceaușescu a născut o serie de controverse legate de încălcarea unor norme procesuale penale și anume: neefectuarea urmăririi penale, lipsa expertizei medico-legale psihiatrice în timpul urmăririi penale, lipsa unui act de sesizare și neînregistrarea acestui act, necomunicarea către cei doi inculpați a actului de sesizare, nefixarea termenului de judecată, imposibilitatea alegerii apărătorilor, încălcarea dreptului la apărare, încălcarea dreptului la recurs.

Nici apărarea asigurată inculpaților nu s-a încadrat în normele procesuale penale. În plus, lipsa unui apărător ales a făcut imposibilă administrarea unor eventuale probe în apărare, iar refuzul celor doi inculpați de a comunica cu avocații a îngreunat și mai mult rolul apărării.

În aceste condiții se poate afirma că procesul Ceaușescu a fost doar o formă atipică de proces, un simulacru de proces, prin care s-a urmărit atingerea unui singur scop: executarea celor doi dictatori.

Marius

Surse: www.avoconsult.ro; www.cdep.ro

Să ținem pumnii strânși!

La data de 26.09.2006 Comisia Europeană a adoptat ultimul său raport de monitorizare cu privire la pregătirea României și Bulgariei pentru a deveni state membre ale Uniunii Europene. Comisia a confirmat că data de 1 ianuarie 2007 va fi data pentru aderarea României la Uniunea Europeană.

S-a apreciat că România a făcut progrese importante și că este gata să-și asume drepturile și obligațiile unui stat membru al Uniunii Europene. Mai există și domenii în care încă mai sunt necesare eforturi: lupta împotriva corupției, reforma în justiție și domeniul agriculturii și al siguranței alimentare.

Pentru rezolvarea problemelor Comisia propune un pachet de măsuri de acompaniere.

Așa cum arată Jonathan Scheele, Șeful Delegației Comisiei Europene, în lupta împotriva corupției deși s-au făcut pași importanți, mai sunt probleme cu privire la asigurarea stabilității și ireversibilității pregreselor înregistrate până acum. În domeniul reformei în justiție, România trebuie acum să asigure o interpretare și aplicare uniformă și consecventă a legilor. În domeniul agriculturii și a siguranței alimentare, Comisia a decis măsuri de acompaniere pentru a evita orice riscuri potențiale.

Noaptea de revelion va fi anul acesta nu numai cumpăna dintre doi ani, ci va reprezenta și un pas mare pe care România îl va face spre un viitor în Uniunea Europeană. Să ținem pumnii strânși!

Marina

Vă rog să vă ridicați, întră completul de judecată!

d'ale instanței

Dragi colegi, ați stat vreodată să vă gândiți la acest moment?

La mine în grupă (grupa 2) chiar am stat și ne-am gândit la el și asta pentru că uităm că în afară de încheieri, citații, adrese și altele suntem și „prezentatorii show-lui”, scuze, a ceea ce se petrece în sala de judecată, cu toate că, știm cu toții, totul se poate transforma ușor într-un spectacol al cărui bilet de intrare poate fi o citație, o cerere de chemare în judecată (cu taxa de timbru aferentă și să nu uităm de timbrul judiciar) etc..

Mă gândeam să scriu ceva să vă înveselesc, mai ales pe cei supărați că nu au obținut repartiția în orașul pe care îl vroiau... Acum nu vă supărați pe mine, nu vreau să răsucesc cuțitul în rană.

Cum nu sunt mare geniu creativ (să știți că la mine funcționa tare bine metoda aceea hulită de toți și anume „toceala”) ce poate fi mai frumos decât să dai un „search” pe net și descarci unele dintre cele mai frumoase poante și alte asemenea. Mă gândesc să caut ceva hazliu vis-à-vis de muncă și căutând, am găsit câteva *perle din instanță*.

„Deoarece eu am făcut contactul mașinii, iar N.V. a condus-o, cred că nu se poate spune cu precizie care dintre noi a furat mașina, după părerea mea noi doi fiind un fel de persoană juridică, care nu poate fi sancționată penal. Așa stând lucrurile, solicităm achitarea noastră de orice pedeapsă ...”

„Subsemnatu' contest atât expertiza contabilă, cât și acuzația că mi-aș fi însușit plusurile din gestiune, cea mai bună dovadă în acest sens fiind însuși faptul că, la toate controalele efectuate, organele de control mi-au găsit numai minusuri”.

„Recunosc învinuirile pentru care sunt trimis în judecată, dar arăt că, în perioada când am săvârșit infracțiunile arătate în rechizitoriu, am fost doar în trecere prin București...”

„Mențin declarația anterioară și afirmația că am îndemnat-o pe soția mea să ia din gestiune cel puțin 3.000.000 de lei. Mă gândisem că în modul acesta își va crea o lipsă pentru care să fie dată afară, întrucât nu-și luase concediu de mai mulți ani ...”

„Este adevărat că în lipsa reclamantului subsemnatu' am intrat în apartamentul acestuia și am luat cu mine unele bunuri ce-i aparțineau. Dat fiind faptul că am făcut acest lucru folosindu-mă de cheia pe care i-o furasem acestuia, socot că singurul lucru de care mă fac cu adevărat vinovat este furtul cheii, restul venind aproape de la sine ...”

Dana

Vă salutăm pe voi... noua redacție!

Aceștia suntem noi, câțiva entuziaști care am încercat să facem ceva frumos, care am vrut să continuăm munca colegilor noștri din promoția 2005. Acum sperăm că această revistă o să trăiască prin alți entuziaști care vor încerca, la rândul lor, să facă ceva și mai frumos decât am putut noi face. Acum noi suntem „foștii cursanți”, iar voi „actualii cursanți” și am ajuns la momentul în care trebuie să vă predăm ștafeta. Deci noi, cei din promoția 2006, vă întindem mâna și vă predăm... revista și, potrivit prevederilor din încheierea de ședință – pe care veți învăța să o redactați – vă punem în vedere să nu o lăsați să moară, ci să o faceți să trăiască mai plină, mai împlinită și mai dorită de cititori.

Atunci când încerci să uiți că te afli într-o competiție, reușești să treci mai ușor... Poate că așa a venit și ideea unei reviste, a calendarului promoției, a diplomelor de absolvire dedicate doamnelor și domnilor formatori...

Anul acesta am realizat site-ul promoției 2005-2006 (prin care puteți naviga accesând adresa www.grefieri.go.ro) și forumul grefierilor (accesibil de pe site-ul promoției). Acum este rândul vostru să fiți inventivi...

În măsura în care o să vă putem răspunde la întrebări, o vom face. Suntem bucuroși că avem posibilitatea aceasta...

Despre absolvenții SNG

Vineri, 6 octombrie 2006, în cadrul proiectului privind instanțele pilot, despre care v-am povestit și v-am făcut să visați, am vizitat Judecătoria Craiova și Judecătoria Târgu-Jiu. Dar nu despre proiect vreau să vă povestesc acum, ci despre niște ochi cunoscuți și dragi mie, pe care i-am văzut și care au venit să ne vadă.

Ați ghicit? Sunt ochi de grefieri, absolvenți de SNG.

Ochi luminoși și calzi și bucuroși, poate ușor încercănați.

Nu-mi găsesc cuvintele să exprim ce-am simțit când i-am reîntâlnit. Mândrie, că sunt absolvenții noștri și ne-au fost lăudați. Încredere în ei, că își fac treaba cu profesionalism și că n-au uitat să râdă. Mulțumire, că munca noastră a rădă frumos și cu folos. Bucurie, că i-am revăzut și că i-am simțit prieteni, indiferent de anul când au terminat școala.

Și joi, 5 octombrie 2006, și alte zile înainte de joi am văzut alți ochi, tot la fel de dragi și cunoscuți, ai altor absolvenți ai SNG care acum sunt auditori de justiție (bravo!) și care nu ne-au uitat.

Prin septembrie 2006 tot pentru proiectul pilot am fost în București la Judecătoria sector 5 și la Tribunal. Și aici am întâlnit alți ochi dragi.

Mai sunt și din cii care trec pe la Școală să vadă ce mai facem și să ne povestească ce mai fac, cum le merge.

Mai sunt și telefoane sau mesaje cu vești de la voi, după prima ședință sau așa, de bună ziua.

Vă mulțumesc! Și nu uitați că omul sfîrșește locul!

Judecătoarea Tania Bădin

Unde fugim de acasă

Unde fugim de acasă? De data asta nu vă mai propun o sală confortabilă de teatru, ci vă propun să fugim undeva în munți. Un coleg îmi sugera să scriu ceva despre Alpi... hm... sunt frumoși, dar departe și de ce să scriu despre ei dacă munții ăștia, ai noștri, sunt atât de frumoși și ascund multe locuri minunate.

Ați fost la munte toamna? Aproape sigur că da. Atunci veți înțelege ce vreau să spun. E un amestec de anotimpuri atât de fascinant încât timpul se oprește o clipă în loc și îți dă senzația că ești veșnic. E toamnă și frunzele s-au îmbătat de culori, dar e soare și poți crede că e vară, iar cu câteva zile în urmă câțiva stropi de ploaie s-au transformat în zăpadă și miroase a iarnă, iar pe undeva în mijlocul unui petic de zăpadă răsare o brândușă mov cu parfum de primăvară... Cam așa e toamna la munte... Și dacă toate minunile acestea să oglindesc în apa unui lac, bucuria sufletului nu are margini. Dacă voi continua să scriu ce simt eu și câtă bucurie îmi poate aduce muntele, nu îmi vor ajunge toate paginile acestei reviste, iar eu trebuia să vă prezint un loc undeva în munți, unde să fugiți de acasă.

Lacul Roșu... e un loc superb, o picătură de rai pe pământ, cu miros de legendă...

Demult, în Lazarea trăia o fată de o frumusețe ieșită din comun, pe nume Estera. Într-o zi s-a dus la târg în Gheorghieni și acolo a întâlnit un flăcău voinic care se lua la trântă cu ursul. Cum s-au văzut s-au și îndrăgostit unul de celălalt, iar flăcăul a cerut-o de nevastă. Nunta nu a mai avut loc, căci flăcăul a trebuit să plece la oaste. Fata îi ducea dorul și în fiecare seară se ducea cu ulciorul să ia apă de la izvor și stătea acolo ore în șir în speranța că o să-l vadă venind. Într-o duminică a văzut-o un tâlhar care a răpit-o și a fugit cu ea spre Muntele Suhartul Mic unde locuia între stâncile cu o mie de fețe. Tâlharul i-a promis fetei ca o să-i dea tot ceea ce-și dorește numai să-l ia de bărbat, dar fata a refuzat. I-a promis aur și argint, dar ea a continuat să-l refuze. Atunci tâlharul și-a pierdut răbdarea și s-a hotărât să o ia de nevastă cu sila. Estera a implorat muntele să o ajute să nu devină soția tâlharului și atunci, din senin, a început o furtună năprasnică ce a măturat totul în cale – stâncile s-au prăbușit peste ei, omorându-i. Fata cea frumoasă și tâlharul au rămas acolo sub crestele prăbușite de stâncă, iar apele s-au adunat în acel loc plângând soarta tristă a fetei și au format Lacul Roșu (Ucigașul).

O altă legendă spune că pe pajiștea dintre versanții munților a fost o stână. Când furtuna a început, ciobanii au încercat să se refugieze, dar Muntele Ucigaș s-a dărâmat și i-a îngropat împreună cu oile lor, iar apele i-au acoperit formând un lac mare și roșu.

Adevărul e și el destul de aproape de legende. Lacul s-a format relativ recent, în vara anului 1837. Atunci în urma poilor abundente s-a creat o mare cantitate de moloz stâncos pe versantul nordic al Stâncii Ucigașului, care a alunecat, blocând drumul Pârăului Bicăjel. S-a creat astfel un baraj natural, apa acumulându-se și formând lacul de astăzi.

Numele lacului provine de la gresia roșie terțiară care este ușor dezagregabilă. Pârăul Roșu o transportă și, în drumul lui, vopsește totul în roșu.

Lacul Roșu se află la altitudinea de 980 m, aproape de Cheile Bicazului, la o distanță de cca 26 Km de orașul Gheorghieni, în județul Harghita. Are forma literei L și este adânc de 10 m, având o suprafață de 12,7 ha.

De ce am spus că e un loc minunat? Închideți ochii... de jur împrejur sunt munți cu brazi de un verde închis. Dintre brazi se ridică spre cer vârfuri argintii de stânci golașe, iar chiar lângă tine e lacul. Am spus: lacul, dar pare a fi o pădure scufundată. Din apa parcă turbure a lacului se ridică cioturi de brad, bucăți de trunchiuri scufundate, amintind de pădurea unde altă dată era casa frumoasei Estera și stâna ciobanilor uciși. Dacă ridici privirea, culmea golașă a Muntelui Suhartul Mic apare dintre pădurile amestecate de foioase și brazi – minune de culori. E ca un stăpân al acelor locuri, căci de unde te-ai uita, vârful acela de munte răsare în fața ochilor tăi. E un loc unic, cu ape și munți, unde te poți plimba liniștit prin pădure, te poți cățăra pe creastă sau poți să faci o plimbare cu barca pe lac.

Fugiți în munți și căutați-vă pe voi înșivă, meditați în liniștea unei păduri de brazi, ca apoi să vă întoarceți la treburile cotidiene cu mintea mai plină de înțelepciune și sufletul mai curat.

Marina

Rezolvarea rebusului din numărul trecut

PARASUTA – C
LEAT – LETAL
URCUSUL – TA
T – A – ACETAT
ORNA – UV – CI
NA – VALIZA
PRET – ZITA
TOI – INODOR
ARTA – ERARE
CT – BIO – RIS

			9		6	7		
	9							4
1		2				9	8	
		8	7		3		6	
		5				2		
	3		6		2	4		
	1	3				6		4
	2							1
		7	5		4			

SNG

ȘCOALA
NATIONALĂ DE GREFIERI
In serviciul justiției!

Bulevardul Regina Elisabeta
nr. 53, sector 5, București

Telefon 0040-21-310.34.80
Fax 0040-21-310.32.47

www.grefieri.ro
e-mail: grefieri@just.ro

REVISTA

Grefieru'

Laborator informatică etaj 4

Redactor șef
Tania Bădin

Redactori
Alina, Anca, Dalia, Daniela,
Ioana, Lidia, Marina, Marius,
Mădălina, Melania, Mirela,
Miron, Monica, Vlad

Design & concept graphic
Vlad

Colaboratori
Și tu poți fi...